

d
 C
 17
 Ich weet niet ofiet meer of niet dat ie van
 onse briue begeet / ik weet niet watier medae
 wilt daer ie van al de warelt soo beschreue wort
 as van den Trello den Dorp en andre dier ic noch
 al ver combeenest latter om gaet / soo van myc
 as van andre dinge denck / ik wel / al hebbe we
 mynich wt ghecht tot noch toe mette apie /
 wat ik ben sooy quact ope myc queit niet hoe
 daese sulken goen knecht vermaect / ik mues
 van heurentwege daer niet veel better doensel
 se machter soo qualyk houare asse wil treubelt
 wespelle trotsens de moet noch niet heel verlore
 daer hebbe we seker veel moeice en koste ooe
 ge hadt / wat de knechte hyt sen selue bekans
 geruwinneert / we ont sagen ons noch geen
 koschtie saechie ie leue Gulken spul niet / we
 lieben al sien water besien was we onse
 ons niet drind gele te geue grof intz groot
 krenke wt speule we aete anders niet dan of
 wet al om niec gehae hadde / jinge we rys
 te scheueling om en visie de konijnen woond
 me genome oft niet gevreesd hadde me sloek
 daer niet eens twiffel an onsi al soo weise
 ia cronycke soldmen af schryue / be halve
 alde groote moeice en kosche dier moeder noch
 van hadde / en hadde dant spul eens gesien
 eerst quame wat en ge bril en wat enge
 dant daerwe hadde eer de kamer gereed
 was daer de spocke op slape soue geck
 hadde woord / me hincke nieue behangs
 uno ledelkant et syce behangsel rondom
 de kamer en woonden oock niet ven
 gebe tenie wel lenke / ommers trusser
 soo moy daerwet al de tuy lieue kycke die
 quame maen wes wege wel daer om heit
 tuy wil dedaen was spiet al voor iou den
 dorps schijft schijnt latter en ambassadeur

zel kome eos kome me hier de kamertlyke
ommers al schreef ick de heelle nacht noch
sou ick te korte komme omie al te verhaelle
wat erver al ge daen hebbe / en sout daa
noch al voor niet syn craver onde sinne
te misse voor ons en voor syn noch meer
me dunkt waer iij hier ie souet wel af
haspele tis maer hoetel hoetel met ons alve
mael / en noch ons dienne wese te hebbe
tis rechte en mysie dat ons lieft ovaen
iammer dat ons en andertuorlel of sien
sou en noch ons weet ick niet hoerwt
ter me hebbe selde / daes nou van de vrye
vrijers an gaende verschynoer voor ons noch
riemedalle tot noch toe waer noch komme
sel weet ick niet we benne inen sobre
staet wat de kneechies an gaet maent tis
geen noot we selleder niet eens ontrewen
misselyk watter noch eens van tenege
an komt schuyue / rou van hier op en ander
as ick ie maer niet te lang en mack

Den Dorp iste benerburch en soeken al wat
lange weest me al de luy loopen wt den
hach queet diec wie daaten niet van huyz
en is / de Taff van Tilburch moetie weete
daer bennerve heel famietiaer me sc
kommen ons ~~be~~ soek formelyck as se ha
syn trouens maer se benne ver crocke
se gaen by den bos woonne op en auende
plaets ick had wel meuse lift daeckier
de bleuen hade syn soete Taff vs voorde
wat de musieck an gaet we singe niet
eenne not ick sach me leue sulken kne
cko niet as onse mauris is wat ick hem
bid daeewe toch al te met een singe soue

neen y wil niet van sulke droogery
 hyst me sen leue niet gehoore as hier
 nou is me hoorter oock geen ge luye met
 alle me sou wel ver gese wat singe
 te segge waer as hyst doen wyl wesou
 in die klynne breeckies wel wat singe
 maer wat ist as te knechte ~~as soois~~ soom moet
 ty sooo blyue en ick heb oock melenue geen
 meer den treck gehad om te hoore spede
 of singe as nou en men hoort oock niet
~~dat~~^{singe} gelyke nacht en hier me segid
 ie A Dieu ick kryck groote raek tis alhaf
 twalet geslape en al ouolckie is te bed en
 ick sout ie oock wel te lang maeckemee
 men prate

F. S.
 Huygens S.
 D. S.

monsieur hubert hyst
 ne gesyt dae ick ic
 oock zeer sou groet
 van synenent wege

N. 26

Gertruida Huygens
Vrouw van Christiaan en Susanna Hoogezell

s A Monsieur
Mons Constantijn
Huygens s
s A
Londres

7. Febr. 1710.

Sister & Christiaen

Bid dat er we toe u -